

Editată de Administrația
 și tipărită
 la Brașov, preț mare Nr. 30.
 Recenzie înfrângătoare cu 30
 luni; — Recenzie bună cu 18
 luni.
 ÎNTRERATE se publică în Adminis-
 trația Brașov și la co-
 rătoarele București de următori:
 In Viena: M. Deák, Ferenc
 Székely, Károly Mózes, A. Oroszka
 Nachfolger, Anton Oppen, J.
 Böhm, in Budapest: A. V.
 Goldberger, István Bernát; in
 București: Agence Havas, Repre-
 sentanție de România; in Ham-
 burg: Karoly & Liebmacher.
 Proiect inserțiunilor: o serii
 săptămânală pe o coloană 8 col.
 Pe un timbru pentru o publica-
 re. Publicarii zină decu după
 mărime și invocă.
 Reclamă pe pagina a 3-a o
 mărime 10 col. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANTUL LX.

Nr. 270.

Brașov, Vineri 5 (17) Decembrie

1897.

Sirenele maghiarisei.

Aminteam eri, că o făță de frunte din Berlin pune noua campanie de „maghiarisare forțată“ în contul amorului propriu și al trufiei Maghiarilor, care lovesc în față sentimentul istoric și național al poporelor conlocuitoare.

Este un măsurător al gradului de estremă îngămfare, ce stăpânesce mai mult ca oră când elementul maghiar delă putere, ceea ce se petrece în momentele de față între zidurile universității din Pesta.

După hohotul sălbatic, cu care au fost întăriate cele mai firesc și legitime reclamări pentru respectarea sentimentului istoric și național al poporelor nemaghiare de către cei doi deputați ai Sașilor; după ce între aplauzele generale ale tuturor partidelor unguresc din dietă li-să pus în vedere Sașilor, Români și Slavilor, că de către vor mai arăta nemulțumi și vor mai agita în contra stării actuale a lucrurilor, se va procede la stergerea legei de naționalitate: se arborază pe frontispiciul universității stégul *păcii* și al *înfrățirii* tinerimei de totă limbile și neamurile.

Nu sunt minunați soviniștii unguri, când sciu să treacă cu astfel de salturi dintr-o dată și fără de veste peste cele mai mari prăpăstii, cari fac să se cutremure fiacăne, care aruncă o privire cu ochi împediri peste abisul lor?

Si la cine se adresă ei? La tinerime! Aceasta — își dic — este încă accesibilă pentru idealurile cele mari ale păcii și ale frățietății; ea încă nu e atât de îndirijată contrară a maghiarismului, ca generațiile mai bătrâne. Tinerimea, care vine să studieze la universitățile noastre, e mai apropiată de noi prin aceea, că cunoște limba și literatura noastră. Haidér să propagă într-ea spiritul

împăciuirei și al frățietății, căci căsătigandu-o, vom cucerii viitorul, er cătă pentru trecut și present, au îngrijit și vor îngrijii miniștrii și fișanii noștri cu ordonanțele și poruncile lor!

Ca să dea lucrului o colore și mai ideală, au invitat pe însăși tinerimea maghiară dela universitatea din Budapesta să ia stégul în mâna și să stăruescă a realisa ingeniosul plan al rectorului, de-a face prin tinerime în timpul cel mai scurt ceea ce nu s-a putut dobândi în timp de sute de ani de către ocârmuiorii tărilor acestora, — a înfrății adeca pe Română, pe Slavi și pe Germană cu Maghiarii.

Se pare, că ceea ce se face acum e croit în stil mare. Pôte de aceea tinerii maghiari, sprijiniți de junghia și temperamentul lor, inclinat de-a lua totă mai ușor, au făcut cu totul uitată lectiunea, ce li-să dat din partea colegilor lor nemaghiari mai anul trecut, când ei au fost lansat mai întâi un apel de înfrățire.

Ei bine, de către în stil mare se pregătesc noua împăciuire și înfrățire a tinerimei universitare de totă națiunile, atunci mare și cumplit va fi și fiascul, cel vor suferi acesti don-chișotici inițiatori ai celei mai noue „lige de pace“.

Orbă, cum sunt în patima truie, ce-i stăpânesc, nu văd, că jocul de frățietate, cel arangéză cu atâtă ușurință, îndrăsnă și nerușinare, îl jocă pe un vulcan; nu văd, că legile naturei sunt și vor rămâne întotdeauna unele și aceleași, și că cei ce se încumetă a se ridica în contra lor, fiind dintr-un sentiment sălbatic de rebeliune, fiind dintr-un imbold de copilărescă petulanță, vor fi de sigur, de către nu adăi, mâne strivită și spulberată.

Așa a fost de cănd e lumea și așa va fi. Aceia, pe cărui norocul orbii favorizează peste măsură, să nu-l ia în desert.

Era un timp nu prea îndepărtat, când speranțele maghiare erau atât de modeste, încât porfirile lor de înfrățire erau însoțite de tot felul de promisiuni, că vor respecta drepturile celorlalte popore.

Astăzi, după câteva deci de ani, Maghiarii se cred a fi degajați și de aceste promisiuni. Ei vor să ne impacă și să ne înfrățească cu „sturmul“.

Ligistii de pace dela universitatea din Pesta trăiesc în idea, că vor îsprăvi-o mai curând cu tinerii noștri, cari adăi sciu să declameze și din Petőfi și Vörösmarty. Se înșelă însă amar când cred, că acest rezultat, dobândit de politica maghiarării forțate, a pregătit Capua sentimentului național în inimile tinerimi noastre.

Din contră, se vor convinge, cum s-au convins odinioară Români cei vechi despre Arminiu, care a învățat arta răsboinică în Roma, că cei ce cunosc acordurile sentimentelor naționale ale unui Petőfi vor fi încă și mai tarzi și mai năprasnic în apărarea sănăteniei sentimentului lor firesc, supt la pieptul mamelor române, de a căror elementară iubire nu se vor putea apropia niciodată sirenele maghiarării cu cântecul lor de pierdere.

Episcopii catolici și autonomia bisericei lor.

După cum se vede, causa autonomiei bisericei catolice ungurești se află într-o situație foarte puțin promiștoare. Doi episcopi, Steiner și Ivankovici, au elaborat două proiecte de autonomie, pe care le-am văzut publicate prin foile ungurești. După aceste proiecte, viitorul autonomie ar fi pus pe o bază foarte laxă, dând guvernului o ingerință foarte mare nu numai în ce privește numirea metropolitilor și episcopilor, ci chiar și a canoniciilor, vicarilor și protopopilor etc. Unul dintre elaboratorii proiectelor amintite admite chiar și consultarea fișanilor la nu-

mirea protopopilor. Ce-i mai mult, guvernamentalul „Pester Lloyd“ chiar și descrește proiecte dice, că sunt *cutezate* și *intransigente*, asigurând totodată, că episcopii nicidcum nu se gândesc de-a lua în cestiuția autonomiei o poziție atât de „intransigentă“, ca cea prevăzută în proiectele elaborate de episcopii Steiner și Ivankovici, și că ei (episcopii) recunosc, că înainte de-a stabili proiectul pentru autonomie, trebuie să se înțeleagă cu guvernul.

Din totă rezultă, că episcopii catolici maghiari în adevăr au început să mărgă și în cestiuția autonomiei bisericei lor mâna în mâna cu guvernul. Autonomia, de către toomai se va realiza vreodată, va fi mai mult numai o vorbă gălă, căci cum ar mai putea fi vorba de-o adevărată autonomie, deoarece episcopii încă de pe-acum se arăta dispusi a pune biserica chiar în cele mai principale cestiuții ale ei sub influența guvernului, ba chiar și a fișanilor?

Ar fi fost mare desamăgire de a crede, că sub un guvern ca cel de adăi să arăte mijloaci de adevărată autonomie, fiind chiar și catolică, mai ales când arhieci sunt legați de guvern prin același sovinism, care intențează mișcă și face să se pună cestiuția maghiarării mai pe sus de interesele bisericei proprii.

Provisoriu — prin ordonanțe.

Pressa maghiară de totă nuanță se ocupă cu mare încordare de situația politică, ce a creat o în Ungaria proiectul guvernului provizoriu la al doilea provizoriu.

Diarele opozitionale constată cu multă amărăciune și cu mare alaiu, că Banffy, adus fiind în incercătură prin atitudinea din ce în ce mai obstinată a partidei stângi estreme, care îl amenință cu obstrucțione la infinit, ar intenționa să părăsească terenul constituțional și să publice ordonanțele ministeriale asupra provizoriului.

Măsura aceasta, dică foile opozitionale, ar fi cea mai primejdiosă procedere din partea guvernului, ar fi o vătămare a constituției.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

In prejma alegerii.

— Schiță de 2 b. —

Mei dilele trecute am primit o scrisoare dela un advocat, prin care mă chiama de urgență în cancelaria sa în orașul B. spre a-mă comunica ceva în caza procesului ce-i încredințasem. A doua zi după primirea scrisorii am și plecat și, prezentându-mă în cancelaria d-lui advocat, mă spus, că „domnul nu este acasă“ și nici nu vine astăzi. Am eşit. Pe drum îmi faceam socotela diurnei și a speselor de călătorie, și numai decât am avizat suma convenindă la cassa propriului meu bozunar, care mi-le-a și plătit, fără chitanță. Sunt sigur, că la expensarul speselor, ce mi-l va prezenta d-l advocat, voi da și de poziția: „Componerea și decopierea unei epistole și porto postal... fl. 3“.

După ce am mai făcut căteva tărziuri mărunte, având și aşa timp destul, săci trenul cu care avem să călătoresc, se

intorcea numai după prânz, am intrat într-o restaurație.

M-am așezat tocmai la o masă din fund, de unde puteam bine privi la toți oamenii, ce se aflau acolo.

La o masă din apropierea mea ședea doi domni. Am privit mult și cu drag la respectabilă barbă a unei dintre acești domni. Anevoie se poate vedea o asemenea barbă mare, lungă, frumoasă și bine îngrijită, o barbă în fine vrednică de un vîîdicoă. Mi pare rău, că n-am aflat numele purtătorului acelei barbe, căci lăs fi pus aci pe hârtie, și poate a-să fi făcut un bun serviciu celor ce sufer de chelie și cărora mijloacele cosmetice nu le ajută nimio.

La o altă masă am văzut o grupă de vr'o 7-8 țărani, er în fruntea mesei un preot și un domn.

Nu prea audiam ce vorbesc, pentru că erau pré departe, ci din spatele lor, — căci aproape șopteau, așa vorbeau de înțelegere — am audiat cuvintele: „concurenți“ „alegere“, „protopop“, „majoritatea votilor“ etc.

Mi-am înordnat atenția, er anului i-am sărit într-ajutor prin alipirea palmelor lângă sgârciul urechilor.

Dér după ce au mai venit vr'o căteva „ronduri“ de bere, li-său mai deslegat limba, și puteam audii bine de tot ce vorbiau.

— „D-lor — dice unul — noi stăm în fața unui act de mare însemnatate, și pentru că să-l aducem la bun sfîrșit, trebuie să ne concentrăm voturile în o persoană vrednică, care cu demnitate să ne reprezinte biserica“.

— „Fără bine vorbesc“ — dice d-l părinte — și aceste vorbe le însoță cu o ușoară inclinare și ridicându-și niște căciule de pe cap, ca și când ar saluta, pentru că părintele ținea căciula pe cap, poate pentru că era nouă.

— „Concurenți avem destui“ — dice altul — tot unul și unul, dér pe totu-nu-i putem alege, căci numai de unul avem lipsă“.

— „Am audiat, că vr'o căteva s-au retras deja — adăuse altul — se vede, că n'au încredere în forțele proprii“.

— „Eu unul, nu mă retrag până în fine“, dice părintele.

— „Eu și cred — replică altul — că înaintea alegerii ar fi bine să tinem o sfatuire, ca nu cumva fiind nepregătiți, să ne ia partida contrară peste picior“.

— „Adevărat! prea bine a accentuat d-lui“ dice părintele. O obligată înclinare însoțită și aceste vorbe, și căciula eră și se ridică puțin de pe capul părintelui.

— „Păreră mea este — dice altul — că dintre toti concurenții, trei sunt mai vredniș: d-nii C., T. și S.; pe oră și care am alege dintre acești, cred că n'am greșit“.

— „Pe mine tot la urmă m'ai pus“ — obiectă părintele.

— „Nicăi decum — reflectă vorbitorul — ci din întemplantare, așa mi-a venit pe limbă“.

— „D-apoi dór nu statorim acum lista de candidații“ — dice altul.

— „D-lor — dice unul, care până acum nu vorbise nimio — am audit, că protopopul, pus la cale de administratorul parochiei,

Acăstă măsură ar fi cu atât mai neconstituțională, eu că în Ungaria și în constituția Ungariei nu există un §. 14 ca în Austria, prin urmare guvernul ar comite o faptă ilegală, deoarece și-ar lua refugiu la măsură neprevăzută în legile țării.

Ba ce-i mai mult, guvernul și-a dat lui insuși o palmă, deoarece ar proceda în acest mod absolutistic. Si etă de ce. Până bine de curând el mereu accentuat, că nu poate să stea de vorbă, în cestună pactului, c'un guvern austriac, care, părăsind baza constituțională, ar voi să reguleze afaceri comune atât de importante, cu ajutorul §. 14 din legea imperiului, și Banffy cu ai săi a declarat în diferite rânduri, că constituția dela 67 opresce acceptarea unei astfel de base.

Acum însă Banffy ar voi să recurgă tocmai la acea metodă de guvernament, pe care el a combătut-o mareu.

Organul maghiar al contelui Apponyi dice, că deoarece guvernul ar ceteza într'adăvăr să facă acăsta, așe că să susțină încă pe un an raporturile vamale și financiare cu Austria prin ordonanțe ilegale, el ar periclită întrăgă constituția maghiară pentru a cărei apărare s'ar ridica nu numai opoziția din parlament, ci toți Maghiarii. De aici s'ar nasce un vîfor, care ar aduce asupra Ungariei aceeași criză fatală, ca și asupra Austriei.

*

Kossuthistii unguri organiză o mare mișcare în totă țara în favorul teritorului vamal independent. Dumineca viitoră se vor ține o mulțime de meetinguri spre acest scop; cele mai multe însă se vor ține în diua a doua de Crăciunul catolic.

In Budapest va fi cel mai important meeting de protestare.

Vîitorul cehilor. Profesorul german Dr. I. W. Bruiner sub titlul „*Vîitorul germanismului*“ publică în revista „Die Umschau“ din Frankfurt l. M. un articol. Scriind despre Cehi, el dice verbal următoarele: „Slavii de Vest, anume Cehii, sunt cu totul altfel de omene decât Rușii. Ei au invățat dela noi ce au mai bun. În unele virtuți casnice ne întrec; sunt mai crutători, puțin pretențioși, perseveranți și mai serioși, înainte de toate mandri de neamul lor. Ei nisuesc după hegemonia în Austria, ceea-ce după cum stau luceorile deocamdată vor să ajunge. Numai văile din munți puțin locuite: Salzburg, Tirol, Vorarlberg sunt sigure contra lor: în celelalte țări de corona și în statul — *fin-de-siècle unguesc*, pornit spre sigură perire, ei — Cehii — vor ajunge în 20 ani săpântă.

văescă să amâne alegerea până după Botovăză“.

— „Tine feța și 'n alegere și 'n tot“ — dice părintele năcăjit. — Se șoță, că de se va amâna alegerea, nu veți mai avea niciodată un concurrent, toți să se „scărbluesc“ și-să retrag petițiile“.

— „Ba concurență vom avea destui, că parochia e grăsă, dărănoi nu vom lăsa să se intempele acăsta — continuă cel dintâiul — il vom forța pe protopop și face alegerea la timp, și eu cred, că căciu suntem aici și încă și altii d'ăi noștri, am și pus ochii pe vîitorul nostru paroh“, și privind semnificativ la părintele adăuse: „Să trăiască alesul nostru... de astăzi! Să trăiască!“

La aceste vorbe părintele își țină de se să datorință a-se ridică de pe scaun și luându-și căciula de pe cap dice:

— „Să trăiți și D-Vostră d-lor și fraților!“

— „Mă! da tu nu plătești nimic astăzi?“ dice domnul, ce ședea lângă preot cătră acesta, cu care se vede, era prietenul de la răta.

— „Cum să nu! prea bucuros pentru

Maghiarii în parlamentul german.

Sedinta dela 14 Decembrie n. a Reichstagului din Berlin a fost foarte interesantă. La ordinea dilei era desbaterea asupra bugetului. Oratori însă s'au abătut cu total dela obiect, și au vorbit despre *Ungaria și despre raporturile maghiare*. Interesanta discuție a incepută antisemita:

Zimmermann. El se plânsse, că guvernul german a impiedicat manifestația de simpatie pentru Germania din Austria. În privința aceasta el a intrebat pe Prusia și Saxonia, care pe timpul adunării din Eger a inchis granița saxonă cu germanii.

Zimmermann s'a întors asupra Ungariei, unde, „*din cauza asuprirei Germanilor este imposibil a-se stabili raporturi bune*“.

Br. Hohenberg (welf) declară, că *qilele triplei alianțe sunt numărăte*. Italia s'a dezvoltat și recunoște, că n'are niciodată folos din acăstă alianță. Urmarea frâscă a acestei imprejurări este, că Germania s'a alăturat cu atât mai strâns de Austro-Ungaria.

Oratorul și bate la ochi, că în streinătate nu se mai vorbesc despre un „imperiu german“, ci numai despre „Germania“. Noi — continua el — suntem Germania, deoarece o parte a poporului german este scosă din imperiul german. *Austro-Ungaria numai atunci poate fi rușină sigur și vrednic de incredere pentru Germania*, când toate popoarele imperiului vecin se pot desvolta pe baza egalității de drept.

Vorbitorul regretă, că la 1866 Austria s'a despărțit de Germania, și regretă mai ales, că *punctul de rațiune al politiciei austro-ungare s'a strâmutat în Ungaria*. În monarhia vecină Maghiarii joacă același rol, ca și Prusia în Germania.

Aș dori — dice mai departe br. Hohenberg — să fac unele observări la qilele împăratesci din Budapesta. Nu ne este iertat să critisăm toastele împăratesci, dărăbute să observ, că este vorba despre o astfel de enunțare a împăratului, care s'a făcut fără răspunderea guvernului. Această împăratescă a fost exploatață și folosită în Ungaria pentru falsificarea istoriei. Maghiarii și-au șisit din fire, când împăratul german a făcut amintire de croatul Zrinyi, ca despre un erou maghiar. Si să nu uități, că în 1848 Croații s'au luptat contra Maghiarilor în interesul coronei habsburgice.

Parlamentul maghiar s'a compus pe baza celui mai ticălos sistem electoral, și regret, că împăratul german s'a exprimat cu cuvinte de laudă despre parlamentarismul maghiar. Lăuda acăsta a făcut asupra-mi o comedie impresionantă, și mă indemnă cu atât mai mult, să-mi exprim regretul asupra dilelor din Budapesta.

Urmarea acestui sistem parlementar (maghiar) a fost și este *asuprirea Germanilor din Ungaria*. Dără toastul împăratului nostru a mai avut și acea triste consecință, că viața Germanilor din Ungaria s'a îngreunat

și mai mult. (Mare neliniște și sgomot). Acăstă este cauza de-a juns, că să ne pronostăm frâscă și sincer asupra acestor evenimente, cu atât mai virtos, că ele ușor pot să duce la un conflict internațional cu Rusia. (Mare neliniște).

In fine oratorul exprimă multă amintirea guvernului, pentru că n'a permis liberalilor austriaci revoluționari să-si transplaneze agitațiile lor și în imperial german. (Mare neliniște în stânga).

Br. Stumm: Recomand călduros domnilor, că pe căt se poate, să fiă precauții săud se pronunță asupra politicei externe. Protestez în contra la aceea, că să se discute astăzi în mod frivol lucruri de natură delicată, cum a făcut-o antebvoritorul. Ce va să dică atacul sătă de incalificabil al baronului Hohenberg contra parlamentului maghiar? Cred dără domnii aceștia, că astăzi vom putea susține amicitia națiunilor aliate și putem garanta pacea?

Bülow (secretar de stat): Nu vă sprijăți, domnii mei, deoarece într-un timp așa de înaintat voi purta un duel diplomatic cu br. Hohenberg. Vreă să consta pe scurt, că este cu totul neîntemeiată îngrijirea baronului asupra sfidării tripliei alianțe. *Tripla alianță se bucură de cea mai bună sănătate*. Raportul nostru cu Austro-Ungaria și cu Italia este bun și *dilele dela Budapesta au contribuit, ca acest raport să se consolideze*.

In discuție de azi s'au atins mai de multe ori raporturile interioare din Austro-Ungaria. Ceea-ce noi, domnilor, simțim față de evenimentele interne ale statelor străine, aceea nu mă privește. Făcă și fiacă societățea asupra lor în el însuși. Gândurile nu sunt taxate cu vamă, tot așa și sentimentele. Acolo însă, unde se dă expresie astorful de sentimente, trebuie, că datoria stimei față de dreptul altora, să fiă cu atât mai mare, cu căt mai însemnat este locul de unde purăd astfel de enunțări. Nu vom să ne amestecăm în afacerile interne ale guvernelor său parlementelor străine, precum și în luptele de partid. Tocmai pentru acăsta, fiind că din partea străinătății pretindem atitudine cu totul corectă față de noi, și noi suntem datori a urma asemenea — și acăstă datorie reciprocă există mai ales față cu monarhia austro-ungară, ce este în raport de amicitie intimă cu noi, și în fruntea căreia se află un domnitor la înțelepciunea căruia pot privi cu încdere toate popoarele.

„Tribuna“ din Sibiu publică în fruntea numărului său de azi următoarea:

Declarație-protest.

Subscriși, veniți cu gândul de a participa la adunarea convocată pe azi, aici în Sibiu, și afăndă despre oprirea ilegală a acestei adunări, ne simțim îndemnați a protesta cu atât mai virtos, atât în contra

oprirei, că și în contra nouului proiect de maghiarisare.

De aceea dăm următoarea

Declarație:

Proiectul de lege despre numele de comună și alte localități îl sfidăm cu totul superfluu, din punctul de vedere al administrației și cu totul vătămat pentru cetățenii nemaghiari ai patriei.

Acest proiect este un nou pas pe calea maghiarisării forțate a popoarelor.

Ei constituie un atac volitic la sentimentele noastre cele mai gingăse, la dezvoltarea istorică a țării și la drepturile garantate prin lege, atât ale singuraticelor comune, că și ale singuraticelor naționalității nemaghiare.

Hotărîți să ne păstra în totdeauna caracterul național și limba străbună românească, respingem cu indignare toate tendințele de a ni-o răpi, ori prigoni.

Protestăm deodată, cu totă energia, în contra întregului sistemului de maghiarisare inaugurat de actualul guvern pe terenul școlastic, bisericesc, administrativ, justiciar, cultural și politic, cu un cuvânt pe totă terenul vieții publice, și l condamnăm ca pe un sistem periculos, care nu poate duce decât la turburarea și mai mare a relațiilor dintre popoare, ce compun patria.

Protestăm cu deosebire în contra acestui cel mai nou proiect de maghiarisare, și l denunțăm înțele, că o încercare barbară de a nu extirpa totă urmele istorice, ce poporul nostru a dat acestui pământ, apărăt cu sângele său și îngrișat cu sudorile muncii sale.

Acest proiect de lege desconsideră legea despre egala îndreptărire a naționalităților, încalcă drepturile autonome ale bisericilor și școlelor noastre și e potrivit numai pentru a produce ură și cărtă între popoare, de aceea cărem și pretindem, că să fie delăurat din corporile legiuitorale ale țării și apelăm la toți prea sfuții archierei români, că să se întrepăruă cu totă puterea cuvântului și a poziției lor înalte, spre a împedeca realizarea lui.

Sibiu, 14 Decembrie n. 1897.

(Urmăză la vră 120 subscrieri).

In amintirea eroilor țării.

D. Aug. Laurian adresă în „Constituționalul“ de Sâmbătă o scrisoare deschisă d-lui ministrului de răsboi român, în care îi amintesc, că toate țările glorifică, prin toate mijloacele, pe eroii căzuți pentru apărarea patriei.

Si cum aniversarea a 25-a a lui Plevnei nu mai e departe, d. Laurian face următoarea propunere d-lui ministrul de răsboi:

„Puneti, d-le ministru, să se întocmește lista tuturor soldaților morți în acest răsboiu“.

„Faceti să se tipărășă între două ramuri, una de stejar și alta de laur, pentru

întrând de nou în acțiune — „plec numai eu singur, d-văstră ești mai tardiv“.

„Călătoria bună!“ — răspunse părintele — mă las în nădejde“.

— „Poți“ — răspunse ocialalți și se aşează la masă.

— „Te căt ți-a dat?“ întrebă unul.

— „Ei! mi-a dat! Nu mi-a dat nimic!“ Ce să-mi dea?

— „Ia lăsați vorbele“ — intrerupe astul.

— „Hai să bem!“

Acum încăpătă glumele, apropiorile și ironiile la adresa părintelui, încăt, deoarece și atunci când te vorbesc cineva de rău sughiști, apoi cred că căciula părintelui a trebuit să se pună mâna pe ea.

Am plecat și eu gândind în mine: Ești un om, care se simte multămit și fericit, că să se putut înseala pe sine însuși!

D-V. d-lor și fraților, tot ce poftiți“ — răspunse părintele.

Dér tot-odată, ca și cum un sentiment de precauție i-ar fi suiat capul, că a putut tinea balamalele gățului, își roti privirea asupra șoșenilor dela celelalte mese. Când aruncă ochii și la mine, am simțit, că mă privește mai lung și cu neîncredere, poate pentru că a băgat de sămă, că sunt atent la vorbele lor, și în vră două rânduri m'a surprins zîmbind.

Se plăcea iute spre vecinul din dréptă, și șoptea ceva. Aceasta atingea cu cotul pe vecinul său, și ca și când cătele drepte ar fi fost puse sub influență unui curenț galvanic, către se mișcară, atingând cōstele vecinilor. Înălță căteva șopte și vre-o 10 părchi de ochi se îndreptărașă asupra meselor. Eu sorbeam înălțat din căciula ce o aveam dinainte, și mă uitam la figurile, ce se formau din fumul țigării.

— „Pară să diceai, că plătesc ceva“, — esclamă de nou domnul, care fiind ou spălate spre mine, nu să mai ostenit să se întoarcă, spre a mă privi.

— „Am șis, dar nu plătesc“ — răspunse părintele închindu-se, ér căciula

părintele. „Nu voiesc să dică cineva, că dără așă avé de gând să corup pe alegeri“. Aceste vorbe par că erau mie adreseate, așa le disese de tare.

— „Déră-i așa, să mergem“ — dice unul.

— „Ba mai stăm — adăuse astul — că dără putem bă și pe punge năstră.“

Intrăcăpătă părintele se scăla dela masă, vorbescă nu sciu ce cu chețnerul, ba mi-e părut, că i-a dat și nisice parale.

Intorcându-se înălță și d-lui: „E timpul să mergem d-lor. A fost destul de astă-dată!“ Toți s'au sculat dela masă.

Părintele a dat mâna cu toți de-a-rendu-l. Am observat însă bine, că fiăcăre după ce dedea mâna părintelui, o bâga iute în buzunar. Părintele aștepta nu corupea, ci își rupea buzunarele.

Au plecat, dără la ușă se opresc și unul se adresă cătră părintele:

— „Sci și părinte! Nu e bine să esim cu toții de-odată, ne-ar putea vedea vrăun rău-voitor, și aici e potocă“.

— „Forte bine d-o! Înțelepțesc sfat“ — dice părintele închindu-se, ér căciula

fiș-care comună, numele bravilor din acea comună, morți pentru patria, înconjurate de aceste cuvinte:

*Intru pomenirea lui
.....
.....
Morți în răsboiul de la
1877-78*

Patria recunoscător.

„Luati înțelegere cu ministrul scolelor și cel de interne, ca aceste inscripții încadrate să se atârne în scola, în biserică, în primăria comunei“.

„Preotul să fie dator a pomeni, la eșirea cu darurile, numele fiș-cărui, spre măngăierea familiilor și mândria satului. — Invățătorul să facă în fiș-care an, la aniversarea căderii Plevnei, o lectiune intru slăvirea oștenilor, cari s-au luptat pentru tără“.

„Lucrul n'ar fi greu. Astfel de amintiri vorbesc adênci înime și gândirei tineretului și hrâncio iubirea de tără“.

Acăstă frumosă și patriotică propunere nu poate decât să fie aprobată și primată de toți Români.

SCIRILE DILEI.

— 4 (16) Decembrie

Mórte subită. Sâmbătă seara, pe lângă 9 cunoșcutul profesor, Z. Herescu, fost director al liceului Sf. Sava, se afla la Ligă — din a căreia comitet făcea parte ca censor — și cetea diarele. De-o dată d-l Herescu se întrepruse din cît, făcând o mișcare și cădu jos. Când mai multe persoane, care se răflau acolo, săriu să-l ridice, d-l Herescu era aproape mort și după câteva momente își dădu ultima suflare. Cadavrul decedatului a fost dus acasă și a fost depus la Biserica Albă. Înmormântarea să aflată luni. După serviciul funebru d-l Vladescu, din partea Ligiei, a ținut un frumos discours, în care a arătat meritele defunctului și perderea ce o incercă prin mórte unuia așa bun coleg corpul profesional, precum și Liga. Cortegiul a pornit dela Biserica Albă pe calea Victoriei spre cimitirul Belu. Înaintea cortegiului se aflau membrii societății pensionarilor cu steagul și elevii liceului Sf. Sava de-asemenea cu steagul. Apoi venea un car cu coroane. În urma cortegiului veneau profesorii liceelor din Capitală, precum și un mare număr de amici și cunoșcuți. La biserică Albă o companie din regimentul 21 infanterie, cu musica în frunte, a dat onorurile militare, căci defunctul era decorat cu ordinul „Steaua României“.

O desmințire a lui Francisc Kossuth. „Pester Lloyd“ spune, că de curând a publicat o depeșă din Londra, în care se dicea, că Francisc Kossuth a avut o conștiință în Budapesta cunună corespondent englez, către care, după ce i-a desfășurat programul partidei, a dîs, că Viena e deja adănumită un suburbium al Budapestei; Kossuth să mai fi dis apoi relativ la viitorul raport dintre Austria și Ungaria, că Austria nu va fi decât un conglomerat de provinții, nu apendice al statului maghiar.

Francisco Kossuth desmîntă într-o scriere cu data de 14 l. c. scirea de mai sus din Londra publicată de „P. Lloyd“. El dice, că a vorbit, ce-i drept, cunună corespondent englez, dîr într-un sens cu totul altul. Desmîntirea lui Kossuth făcîndu-se cu cunoștuță și în Viena pe la mijlocul noptii, „P. Lloyd“ a primit o depeșă în limba engleză dela Viena subsemnată: „Herbert White special corespondent of thi „Daily Mail“. Aceast domn White, care a avut interviewul cu Kossuth, declară în acăstă telegramă, că susține exactitatea raportului său, dicând mai departe în depeșă sa: „In decursul interviewului d-l Kossuth mi-a dat o strictă definiție a uniunii personale. Eu am istorisit apoi d-lui Kossuth, că un alt politician maghiar, care nu stă în legătură cu partida independentă, a dîs, că Viena ar fi acum un suburbium al Budapestei și Austria după câteva timp nu va mai fi, decât un conglomerat de provinții alăturate la Ungaria. Eu am întrebărat pe d-l Kossuth,

déocă crede, că acăsta ar fi o bună definiție. El a răspuns: „Da, forte bund!“ A fost și un alt diarist de față și a gata a confirma raportul meu în total. E curios, ce rea memorie au unii politicieni, după ce s'au scăpat să face nicio grabnică afirmație“.

Urmașul baronului Sterneck. După cum se anunță, în postul de admiral devine vacanță prin mórtea baronului Sterneck, a fost denumit vice-admiralul Spaun. Numirea lui Spaun, ca admiral, este primită cu multă satisfacție în cercurile marinilor. Vice-admiralul Spaun încă e unul dintre eroii dela Lissa.

Febra tifoidă. Etă buletinul febrei tifoide în București, pe data de 1 Decembrie v. : In oraș 99 bolnavi vechi, 2 noi, 13 însănetosă, 1 mort; rămăși 86. In spitale: Spitalul Colțea, 17 bolnavi vechi, 1 nou; Filantropia, 26 vechi, 1 nou, 5 însănetosă; Colentina, 47 vechi, 1 însănetosă; Spitalul de copii, 17 vechi; Brâncovenesc, 52 vechi; Militar, 57 vechi, 1 nou, 1 însănetosă, 1 mort; Caritas 2 bolnavi vechi. Numărul total al bolnavilor rămăși atât în capitală cât și în spitale a scăzut dela 800 la 295.

O familie otrăvită. În comuna Sânnicolau Ungureș din comitatul Torontal a băut la ochi, că economul avut Zonay, soția și cele două fiice ale sale, nu s'au mai văzut de două zile eșind din locuința lor. Atunci s'a forțat intrarea în locuință, care era inchisă și au fost aflați cei 4 membri ai familiei și amoresul unei dintre fete în agonie. Bătrânul Zonay a murit îndată, ceilalți însă primind grabnic ajutor au putut fi scăpați. În odată s'a aflat amoniac și spirit de camfor. S'a pornit cercetarea.

Teatrul german. Sâmbătă se dă tragedia „Faust“ de Goethe. În pregătire este opereta „Der Schmetterling“ și „Am Tage des Gerichts“.

In contra duelului.
Din incidentul duelului Filipescu-Lahovary s'a iscat, precum scim, o discuție în cameră. A vorbit atunci și d-l P. S. Aurelian, dicând între altele:

D. P. S. Aurelian:... d. ministru de interne a lăsat să se înțeleagă, că duelul este în moravurile tărei acesteia. Nu împărtăsesco părerea această. Si eu Istoria astă puțea dovedi, că duelul nu a fost și nu este în moravurile tărei noastre; el este o marfă de importație său de contrabandă, o camelotă introdusa din străinătate. În trecutul nostru n'a existat și nici odată el nu s'a practicat în România.

Așăpută dîce, fără temă de a fi demisit, că până și cuvântul a fost străin în limba noastră. Nu, nici odată, duelul n'a fost în deprinderile Românilor. Neam bland și ingăduit, pacient și tolerant, noi Români n'am fost deprinsă și spăla prin sânge neîntelegerile. Furtună violentă, neîntelegerile de tot felul, au fost aranjate prin bună înțelegere.

Mai mult, nici odată la noi neîntelegerile n'au lăsat acela urme de vendetti sau în alte tări. După cum ne-a ferit D-deu de feudalitatea occidentală, de spadasini, de baroni răsboinici, tot asemenea ne-a ferit și de băla duelului. El, duelul, este încă odată o nenorocită contrabandă.

Prin urmare să nu punem în spirea tărei asemenea deprinderi, pe care nu le are și nici le-a avut vr'o dată. (Aplause).

Al doilea punct este acela din care a reesit într-o cără din cuvintele d-lui ministru, justificarea instituției duelului.

D. M. Pherekyde, ministru de interne: Mărturisesc rău.

D. P. S. Aurelian: Dați-mi voe să protestez și contra acestui punct, fiind că nu cred eu că este bine ca de la banca ministerială să emane idei relative la patrocarea unei asemenea instituții barebare, (Aplause) care nu e de căt o remă-

șită a unor vîcuri de tristă memorie. (Aplause).

Déocă sunt și astăzi omene, cari practică așeđamintele medievale, ca duelul și altele, căci există și alte urme din așeđamintele trecute, pe care progresul le face să dispară din ce în ce, cel puțin aci la noi, unde duelul nu e decât o importanță străină, să nu-i dăm caracterul unui așeđament, ci să-l blamăm așa preouă merită.

Acăstă enunțare a d-lui Aurelian a fost semnalul inițiativiei ce a luat o grupul condus de d-sa, prezentând Martă în cameră un proiect de lege cu măsuri forte înăsprite contra duelului.

Corespondența „Gaz. Trans.“.

Brasov, 16 Dec. n. 1897.

Stimate D-le Redactor! Cu bucurie am înțeles din stîm. D-tele diar, că la inițiativa comitetului „Reuniunei femeilor române pentru ajutorarea văduvelor sărac din Brașov și Săcele“ se va ține în viitorul Duminecă ale acestui post o nouă serie de prelegeri publice. Mă bucur, cum dico, pentru acăstă hotărîre a numitului comitet și nu mai puțin pentru concursul, ce binevoiesc al da domnii prelegători. O nobilă idee se pune de nou în practică, menită a procura plăcute și folositore distractiile publicului românesc brașovean de ambele sexe.

Déocă e însă să-mi exprim că acest proiect o dorință referitoră la acest obiect e, ca publicul român brașovean să binevoiască și aprecie după merit acăstă nobilă inițiativă și să se grăbescă a cerceta viitorile prelegeri în număr cât se poate de mare, dând dovadă că ne interesăm, mic și mare, tineri și bătrâni, de tot ce se petrece pe terenul vieții noastre sufletești, contribuind cu toții a se produce un nou curent sănătos în societatea noastră, o viață sufletește variată în locul monotoniei sărăcădei de până acum.

De cumva dorința mea ar fi să resunet în inimile simțitorie ale Brașovenilor, de ambele sexe, sunt sigur, să ar mai ajunge prin acăstă încă un frumos și satisfăcător rezultat și așcă: ar fi acăstă o încurajare pentru onorabilitatea vorbitorii.

Căci nu e lucru mai deprimător pentru un orator, decât când el, inspirat de o idee, să apucă cu totă puterea sufletului său de o lucrare mai grea, unde se cere muncă și grijă pentru a putea aduce lucrarea să la nivelă pretensiunilor justei critice, de care el trebuie să țină sămă, și în urma urmelor, după un considerabil timp de muncă obositore, după o framătare intensivă a creerului său, să se vadă silit a cuvânta păreșilor surdi și neinsuflețiti!

sinus α + cosinus β.

Impărțirea Chinei.

Diarul din Bruxella „Indépendance Belge“ publică o convorbire interesantă, ce a avut o corespondent al său, cu ministru plenipotențiar japonez din Paris.

Japonul i-a declarat, că Japonia și Rusia au încheiat o convenție secretă, în intenția căreia se hotăresc, că în timpul cel mai scurt vor declara răsboiu Chinei. După ce, cu paturi uite, le va succede a invinge colosul imperiu, il vor împărti între ele.

Rusia va cșapăta partea cea mai mare de nord, întrăgă Mandsuria până la golful Pecil. Astfel și capitala Chinei, Pekingul, va ajunge în mâinile Rusiei.

După realizarea planului, Rusia își va aranja imperiul său asiatic cu totul pe alte baze. Centrul acestui imperiu va fi orașul Peking, unde un mare duce rusesc va împlini rolul de guvernator.

Partea sudică a Chinei va lua-o Japonia, care va pune central imperiului pe continent și va organiza în mod european.

Puterile mari europene vor fi satisfă-

cute prin teritoriile litorale mai mari, să mai mică.

Anunț literar.

Subscrисul, împins de dorul de-a vedea neamul românesc: mare la număr, tare în virtute, avut și ferioz în viață, după experiența de 48 ani în două căsătorii, am scris și compus (nu alcătuit) un mic tratat *despre amor, despre căsătoridă, cum în ce condiții să se facă, și despre celibat*.

Dorind să facă lucrarea mea la tipar, rog pe cei ce vor voi a-o avea de îndepărtat în conduită lor, să-mi trimite 40 cr. cără va consta tipăritul, broșatul și expediatul cu posta franco la adresa lor.

In casă de a nu se află atât doritori, ca să-șă spesele de sus, cei 40 cr. să predea cu lista numelor respectivilor și voiu trimite: ai unijilor la Consistorul din Lugoj pentru convictul ce se înființează acolo, și ai ortodoxilor la metropolia dela Sibiu pentru fondul sidoxial.

Brașov, 16 Dec. 1897.

I. Axentie Severu.

(Strada postavului Nr. 10).

Celelalte diare românesc sunt rugate să reproduce acest anunț. Autorul.

ULTIME SCIRI.

Budapestă, 15 Decembrie. În ședință de adjă a camerei, ministrul președinte br. Banffy a cerut să se ia dela ordinea dilei desbaterea asupra proiectului de lege privitor la muncitorii de câmp și să se înceapă discuția asupra proiectului despre regularea provisoriică a pactului vamal și finanțiar. Majoritatea camerei a primit propunerea ministrului-președinte.

„N. W. Tagblatt“ susține, că în audiență sa, ce a avut o la monarhul, ministrul Banffy a informat Coroana despre situația în care se află proiectul privitor la provisoriu și despre limitea până unde poate merge guvernul în interesul primirei proiectului.

Constantinopol, 15 Decembrie. Adău predată Pórtei nota Greciei, în care acăstă pretinde un termen de o lună de zile pentru ratificarea tratatului de pace. Pasul acesta al Greciei a surprins mult cucerile politice otomane, căci declară pretensiunea Greciei de nejustă și imposibil de împlinit.

DIVERSE.

Câte diare apar în Statele-Unite? În Statele-Unite nord americane apar aproape în fișe care limbă din lume căte un diar. Mai multe însă sunt diarele ce apar în limba engleză, de aceste sunt 19,582, parte diare cotidiene săptămâna și reviste. Diare germane apar 731, norvegiene daneze 73, svedeze 65, spaniole 56, franceze 51, cehi 35, polone 33, italieni 25, holandeze 18, hebrei 13, slovane și române 8, portugheze 5, irlandeze și chineze căte 4. În limba finlandeză apar 3 diare, în ceea cea maghiară 3, rusescă 2, latină 2 și căte un diar apar în limba grecescă, armenă, arabă, japoneză și chercheză.

Literatură.

Din „Biblioteca Nostă“, ce apare în fișe care lună la Caransebeș sub direcția d-lui E. Hodos, am primit Nr. 5, care conține: „Fabule alese“ de Gr. M. Alexandrescu, cu portretul autorului și cu o introducere de E. Hodos, cuprinzând notițe biografice și un studiu asupra scrierilor lui Alexandrescu. Fișe care număr costă 14 cr. (35 bani). O serie de 5 numeri 70 cr. (1 leu 75 bani).

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregorius Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Decembrie 1897.

Renta ung. de aur 4%	121.55
Renta de corone ung. 4%	99.50
Impr. cail. fer. ung. în aur 4½%	120.75
Impr. cail. fer. ung. în argint 4½%	100.60
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.60
Bonuri rurale ungare 4%	96.80
Bonuri rurale croate-slavone	—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	137.75
Renta de argint austriac	101.60
Renta de hârtie austriacă	101.40
Renta de aur austriacă	121.55
Losuri din 1860	142.75
Achii de ale Băncii austro-ungară	947.—
Achii de ale Băncii ungară de credit	380.—
Achii de ale Băncii austriacă de credit	350.40
Napoleondori	9.55½
Mărți imperiale germane	59.—
London vista	120.30
Paris vista	47.67½
Rente de corone austriacă 4%	101.60
Note italiene	45.60

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Decembrie 1897.

Banconota rom. Cump.	9.53	Vend.	9.56
Argint român. Cump.	9.47	Vend.	9.49
Napoleondori. Cump.	9.53	Vend.	9.58
Galbeni Cump.	5.68	Vend.	5.72
Ruble Rusesci Cump.	127.50	Vend.	—
Mărți germane Cump.	58.60	Vend.	—
Lire turoesci Cump.	10.70	Vend.	—
Scriu. fono. Albina 5%	101.—	Vend.	102.—

PUBLICARE.

În urma concesiunii On. Tribunal reg. ung. din Brașov Nr. 6781—1897 se face cunoscut din partea subscrisului reprezentant al masei concursuale George Kunkel, că dela 13 Decembrie a. c. încolo se va vinde în totă țara după amezi, dela 2 ore până la 6 ore, marfa de lipscanie, inventată și aflătoare în boltă din casele lui avocat Simeon Damian, vis-a-vis de redută, în Strada Hirscher, însă numai peste prețul statutar prin judecătorie. Marfa constă: din postavuri și materii de tot felul, pentru haine bărbătești, femeiești și de copii, pânzărie, șaluri, rufărie, pantaci, mufuri, vestimente gata femeiești și de copii, bumbacuri, ață, lanică etc.

Brașov, în 10 Decembrie 1897.

Iosif Puscariu

representantul masei concursuale.

1489 4—*

**ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI”**

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe săse luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe săse luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.**Pentru Austro-Ungaria:**

Pe an	2 fl. —
Pe săse luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe săse luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cără se vor abona din nou, să binevoiească a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”.

Nr. 18775—897.

PUBLICAȚIUNE!

Se aduce la cunoștință publică, cum că în puterea conclusului intrat în putere de drept a reprezentanței comunale orășenești din 21, 22 și 23 Septembrie a. c. pentru acoperirea deficitului de 49501 fl. 70 cr., obvenit în bugetul anului 1898 s'a statorit, și în sensul art. de lege XLIV din 1883, se va incassa un arunc comunal de 24% dela posesori de pămînt și 20% dela ceilalți supuși dărei.

Brașov, 6 Decembrie 1897.

Magistratul orășenesc.

Nr. 273—1897.

PUBLICAȚIUNE!

Comuna religioasă izraelită din Brașov intenționeză a arenda dreptul esclusiv de a tăea carne de coșer necesară, pentru membrii comunei în anul 1898.

Oferte sigilate sunt să da în cancelaria comunei, Târgul cailor Nr. 16, până în 24 Decembrie. Oferte, care vor sosi mai târziu nu se consideră.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria comunei în fiecare zi.

Președintele comunei
rel. izraelitane din Brașov,
S. Grünfeld.

Nr. 19092—897.

Publicație

In urma ordinației d-lui subcomite Dr. Friedric Jekel din 1 Decembrie a. c. Nr. 22673—1897 se scrie concurs, pentru ocuparea unui post vacanță de concipist la acest magistrat.

Leafa anuală: 600 fl.; banii de locuință: 100 fl.; și quinquenaliile statutarice.

Mai departe este de a se ocupa un post de practicant în ceea ce.

Leafa anuală: 500 fl.; banii de locuință: 100 fl.; și quinquenaliile statutarice.

Reflectanții la aceste posturi au de a-si asculta până la 1 Februarie 1898 la 12 ore la prânz acestui magistrat, petițiunile instruite cu atestatul de moralitate, cu documentele asupra cunoșcerii limbii ungare, germane și române și cu testimoniile asupra absolvării studiilor juridice, judiciale și scientifice de stat.

Competenții se deobligă, ca în decursul a 2 ani se depună examenul de stat, asupra sciințelor de stat.

Brașov, 11 Decembrie 1897.

1448,1—3 **Magistratul orășenesc.**

Sz. 7340—1897 polg.

Hirudină!

A brassói kir. törvényszék közé teszi, hogy a m. kir. államvasutaknak a brassói Szt.-Bertalan ev. ref. egyház és Pop B. György ellen kisajátítás iránti ügyében a kártalanitási eljárás megkezdésére határozul pul f. évi December hó 22-ik napjának d. e. 9 órája ezen kir. törvényszék helyiségebe kitüzetett s erre érdekeltek megidézettek azzal, hogy az érdekeltek elmaradása a kártalanitás felett hozandó érdemleges határozatot nem gátolja, az egyени külön értesítésnek elmaradása, vagy a targyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

A targyalás vezetésére Kovács Károly kir. törvényszéki biró és Elekes Andor kir. törvényszéki aljegyző mint tolivivő kiküldetett.

A kir. törvényszék üléséből,

Brassó, 1897. November hó 30-án.

Ponori s. k.

elnök.

Monora F. s. k.

jegyző.

Antreprise de pompe funebre**E. Tutsek.****Brașov, Strada Portii Nr. 12.**

(Lipit de depoul de ghete al D-nului I. Săbădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de mórte, aședământul său de înmormântare bogat asortat în cari totă obiectele, atât sortele mai de rând, cât și cele mai fine, se pot căpăta **cu prețuri ieftine**.

Comisiune și depou de **sicriuri de metal** ce se pot include hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemn**, de **metal** și **imitaționi de metal** și de **lemn de stejaru**.

Depou de **cununi** pentru monumente și plantici cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și un **car funebru** vînăt, pentru **copii**, precum și cioclii.

Comande întregi se execuță **prompt și ieftin**, iau asupra-mi și **transporturi de morți în străinătate**.

La casuri de mórte a se adresa la

16—*

E. Tutsek.**Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.****Valabil din 1 Octombrie st. n. 1897.****Sosirea trenurilor în Brașov:****Dela Budapesta la Brașov:**

- I. Trenul accelerat (peste Arad) sosesc la 0 ore 0 min. dimineață.
- II. Trenul de persoane la 8 ore dim.
- III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la 10 ore 25 min. séra (acesta dela Budapesta până la Clușiu e tren de persoane, ér dela Clușiu până aici tren mixt).*)

Dela București la Brașov:

- I. Trenul mixt, care circulă numai Vinerea dela Predeal, la 0 ore 0 min. dim.
- II. Trenul accelerat la 2 ore 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 ore 8 min. séra.

V. Trenul accelerat la — ore — min. séra.**Dela Brașov la București:**

- I. Trenul de persoane la 3 óre 55 min. d.
- II. Trenul accelerat (ce vine dela Arad) la — ore — min. dim.

III. Trenul mixt la 11 ore a. m.

- IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradea-Clușiu) la 2 óre 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Oșorhei la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legătură în St.-Georgi cu Ciuc-Szerda).
- II. Trenul de persoane la 1 óra 51 m. p. m. (dela prima Iulie până la 31 August va avea și acest tren legătură cu St.-Georgi cu Tușnadul).

III. Trenul mixt, la 7 ore 3 min. séra, (are legătură cu Ciuc-Szereda).**Dela Zernesci la Brașov (G. Bartolome**